

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

11. An si aliquis sumat pr oamico Bullam Cruciatæ, & scribat in ea eius nomen, possit talis eam non acceptare, sed nomen suum tollere, & illam alteri applicare? Ex p. 3. tr. addit. res. 24.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

non guadagneranno la detta Bolla, ne le gratie di quella.]

RESOL. XI.

An si aliquis sumat pro amico Bullam Cruciatæ, & scribat in ea eius nomen, possit talis eam non exceptare, si d nomen suum tollere, & illam alteri applicare? Ex p. 3. tract. addit. Ref. 24.

Quæ hic est Ref. antecedens, in §. eius 1.

§. 1. **P**ro affirmatiua sententia part. 1. tract. 11. resolution. 93. adduxi Villalobos, cui nunc addo Egidium Trullench in Bull. Cruc. lib. 1. §. 1. dub. 2. num. 6. vbi sic ait: Si habens Bullam non eam sibi acceptam, seu applicauit potest eam in alium gratis, seu data stipe transferre, vel eam Commissarius recuperare. Ita Rodriguez, §. 12. num. 17. & Henriquez lib. 7. cap. 8. num. 1. litt. B. cap. 20. num. 5. litt. H. Vnde si iam acceperam Bullam, & parentes aut amici mittant ad me aliam, vel aliam, quas nomine meo acceperant, licet tunc mihi has Bullas, quibus non indigeo, sub stipe in alios transferre. Ratio est, quia quamdiu non acceptam, applicatio est in pendenti, atque ita licet eam in alium transferri etiam data stipe: talis enim censetur animus Pontificis & Regis, scilicet ut nemo sit grauandus ut retineat nisi unam Bullam sibi opportunam, quare reliquis si aliis confert accepta stipe, reuera illis proderunt. Quod procedit, quamuis in Bulla ad me tran. missa sit nomen meum appositum: nam per nominis appositionem per errorem factam, sine propria acceptatione Bulla non fit mea, & adhuc manet in pendenti. Vnde poterit mutato nomine ante acceptationem in alium transferri. Nec mutare nomen ab alio scriptum ex culpa, quia hoc potius est corrigere, siue emendare id quod ex ignorantia alterius factum est, ut docet Nauarr. capite 22. num. 62. in fin. Et ratio est, quia ista Bulla non sunt littere Apostolicæ, sed transumpta litterarum Apostolicarum. Ita ille. Vide etiam Rodriguez in Bull. §. 12. num. 17. & Henriquez lib. 7. cap. 8. n. 1. in gloss. lit. B. & cap. 20. n. 5. in gloss. lit. H.

RESOL. XII.

An valeat Bulla sumpta ex pecuniis ablatis, fivatis, & quid, si meretrices illam sumant? Ex part. 1. tract. 11. Ref. 101.

§. 1. **A**ffirmatiuè videtur respondere Rodriguez in Bull. §. 1. in addit. dub. 7. sed libenter cum ipso concurro quoad meretricem, quæ de quaestu turpi elemosynam dat pro Bulla: quia hæc, licet turpiter faciat peccando; non tamen turpiter recipit quaesitum, ut communiter sentiunt Doctores. Secus autem de illo, qui ex pecuniis ablatis sumit Bullam: quia talis sumptio Bullæ nihil valet, cum Summus Pontifex vult hanc elemosynam soluendam esse de propriis bonis, & facultatibus: sed pecunia ablata non est de propriis bonis: ergo, &c. Et ita de fure, & de meretrice sentiunt Acoſta in Bull. Cœn. quaest. 12. & Vega in summ. tom. 1. cap. 43. cas. 7. & Nugnus in 3. part. tom. 2. tract. de Bulla.

RESOL. XIII.

An si elapso anno Bulla non promulgetur, sed paulo post promulganda erit, possit quis intra illud tempus frui privilegio prime Bullæ? Ex p. 1. tr. 11. Ref. 91.

Sup. hoc cursum inf.

§. 1. **R**espondet Rodriguez negatiuè in Bulla, §. 5. num. 2.

2. Sed affirmatiuam sententiam docet Henriquez in lib. 7. cap. 20. num. 2. vbi sic ait: [Si elapso anno, & paucis diebus, non promulgetur secunda Bulla (quam constat paulo post promulgandam) fructus quis prima Bulla ex pia interpretatione Pontificis, & commissarij; quia annus vnus computatur more Ecclesiastico à prima vsque ad secundam promulgationem circiter.] Ita ille satis probabiliter; qui in Glossa littera O, testatur, ita etiam docuisse multos Iurisperitos, & Theologos Salmanticenses; & nouissime docet etiam hanc sententiam contra Rodriguez, Villalobos in sum. tom. 1. tract. 27. claus. 4. num. 8. & 9. Sanc. in select. disp. 55. per totam.

RESOL. XIV.

An si ante elapsum annum promulgetur secunda Bulla, possit quis vti privilegio prime Bullæ, donec transactus annus non obstante publicatione alterius Bullæ? Ex p. 1. tr. 11. Ref. 93.

§. 1. **N**egatiuè respondet Gomez in explic. claus. 5. num. 1. & Villalobos in sum. tom. 1. tract. 17. claus. 4. n. 11.
2. Sed contrariam sententiam probabiliter docet Rodriguez in Bull. §. 5. num. 2. vbi ait: Durante el año, vale la Bula, y ningun Comisario la puede suspender. Y assi antes, que se acabe el año de la publicación, es contra la voluntad de su Santidad, y de su Magestad, que se predique otra Bula, y que se suspenda la passada. Por tanto los Rectores, y Curas queriendola predicar en sus lugares, antes de acabado el año de la publicación, pidan a los Comisarios, que declaren en pulpito, que no se acaba el año de la publicación de la Bula passada, sino tal dia. Ita ille: & Vega in sum. tom. 1. cap. 43. cas. 10. quod pro praxi est valde notandum, & idèd nouissime hanc sententiam docet Sanchez in selectis, disp. 55. n. 4.

RESOL. XV.

An si quis sub fine anni, quo expirat Cruciatæ, incipiat confiteri, & quia non potest ob iustas causas confessionem finire, & absolutionem obtinere, possit Confessarius, transacto anno, virtute præcedentis Bullæ illam absolvere?

Ex quo inferitur, quod si aliquis haberet licentiam audiendi confessiones ante acceptam? Ex part. 1. tract. 11. Ref. 94.

§. 1. **P**vat Henric. loquens de Iubileo, lib. 7. cap. 11. n. 3. debere Confessarium in tali casu absolvere penitentem à reſeruat, & postea audire reliqua peccata tempore opportuno.

2. Sed ego puto absolutè, quòd si confessio incipit tempore habili, intra terminum, scilicet, anni publicationis Bullæ, potest Confessarius de cætero audire totam penitentis Confessionem, & illum postea è reſeruat, & censuris absolvere. Et probabiliter docet Ledesma in sum. tom. 1. tract. de Sac. Confes. cap. 12. concl. 5. dub. 2. & Sanchez in sum. tom. 1. lib. 2. cap. 11. n. 5. Quòd si aliquis haberet licentiam audiendi Confessiones ad tempus, posset eo transacto prosequi Confessionem antè acceptam.

3. Et idèd in terminis nostræ Bullæ hanc sententiam docet Rodriguez §. 5. num. 2. Villalobos in sum. ma tract. 27. claus. 4. num. 12. Acoſta in Bull. quaest. 36. & alij.

4. Vnde optimè docuit idem Sanchez, vbi supra